

1) Отъ тѣхъ се искаше да направятъ децата да не треператъ отъ никого и

2) Да знаятъ по много отъ светско учение. И тъй, отъ две години насамъ отъ учителитѣ въ Севлиево се поиска да знаятъ и да преподаватъ свободно възпитание и положителни науки".

Дописката продължава:

"Ние имаме две партии: едната иска да реди училището тъй както сж наредени училищата по околнитѣ градове,

А другата иска да опази и да държи само черковното

Прочее, Севлиево се намира въ превръщение на старото въ новото или, както по просташки се казва, отъ църковното въ дяволското".

### Учебното дѣло по време на възстанието.

Въ първия брой на Севлиевския вестникъ (хвърчащ листъ) „Гайда“ отъ 24 мартъ 1875 година, когато се турятъ основитѣ на Севлиевския революционенъ комитетъ, като съ следваща статия подъ заглавие „За общинжта“ председателтъ на този комитетъ Ст. Пешевъ е изнесалъ разбирането на младитѣ революционери за значенето и ролята на училището. Той счита училищата за „възпитателни и образователни домове“, които обезпечаватъ трайното съществуване на народа върху краеогълнѣй камѣкъ“. Посочва се жалкото състояние на Хаджи Стояновото училище, като препоръчва: „преправянето му и поправяне на доходитѣ му“. Следъ това той твърде се заралвалъ „за довежданіето на ученнаго и достойнаго учителя Д. Душанова“.

Даваме мѣсто на тази частъ отъ статията:

#### За общинжта.

Кой може отказа: че за да напръдне единъ народъ или единъ градъ, непременно му трѣбать училища? Кой може наувѣри: че съществуваніето на народъ може да бѣде трайно и положено върху краеогълнѣй камѣкъ безъ възпитателнитѣ и образователнитѣ тѣзи домове? никой градъ, нисоя община, даже и едно царство не бѣха напръднали, ако нѣмаха потребнитѣ напѣръ. Нашитѣ училища още есенесъ бѣха са затворили, и нѣмъ щѣхмы съ отвращеніе да глѣдамы посетитѣлитѣ имъ: като гонѣжтъ кучетата по улицитѣ и като вършатъ всѣкакви маскар-